

Man gik derefter til:

Første Behandling af Forslag til Lov om overordentlig Indkomstskat til Staten.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 165).

Formanden: Under Behandlingen af denne Sag vil ogsaa de 9 efterfølgende paa Dagsordenen opførte Sager kunne omtales.

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Finansministeren (Brandes): De Lovforslag, som i Dag er til Behandling under Numrene 5—14, hører til den Samling af Skattelovforslag, som jeg havde den Ære at fremsætte for det høje Folketing den 4. Oktober i Aar. To Lovforslag, der hørte til samme Række, er allerede vedtagne af Rigsdagen og stadfæstede af Kongen. Tilbage er 10 Lovforslag. Jeg maa beklage, at de saa sent naar op til det høje Landsting, idet det vil være i alt Fald ønskeligt og for Finansministeren nødvendigt, at disse Lovforslag vedtages inden Aarets Udløb, da de for en stor Del skal erstatte midlertidige Love, som gælder indtil Aarets Udgang, og hvis ikke der vedtages nye Love, vil altsaa visse af Statens Skatteindkomster ganske bortfalde. Aarsagen til, at disse Lovforslag kommer saa sent til Landstinget, er den, at de har været Genstand for en overmaade omhyggelig Behandling i det høje Folketing. Grundsynspunktet for denne Behandling har, ikke mindst fra min Side, været, at man skulde forsøge at naa til Enighed om disse Lovforslag mellem alle Partier. Det var jo klart, at hvis man naaede til en saadan, Enighed, vilde det have mindre Betydning, at Lovforslagene kom sent op til det høje Landsting, thi man kunde da gaa ud fra, at alle Partier havde taget Stilling til dem. For de 9 af Lovforslagenes Vedkommende er det lykkedes at naa til Enighed, ikke saaledes, at der ikke har været nogle Ændringsforslag, stillede af et enkelt Parti, som ikke er blevet vedtagne, men saaledes, at de 9 af Lovforslagene er vedtagne enstemmigt ved tredie Behandling af det høje Folketing, hvorimod det 10de, Forslag til Lov om Ændring i Lov om Ejendoms-skyld, kun har faaet Tilslutning af et Flertal af Folketinget, de 3 Partier mod det konservative Folkeparti.

Selve Lovforslagene skal jeg kun kortelig omtale, idet jeg tør gaa ud fra, at de vil være det høje Landstings Medlemmer bekendt, og man, som før sagt, maa anse det for rimeligt og naturligt, at de allerede har været til Forhandling i de enkelte Partier. Desuden er de Ændringer, som ved disse Lovforslag indføres i nugældende Love, af forholdsvis ringe Natur, saaledes at der neppe vil være synderlig Grund til at dvæle derved. For 3 Lovforslags Vedkommende er den af Folketinget vedtagne Affattelse i Overensstemmelse med de gældende Love. Det er Lovforslaget om Afgift ved Salg af ædle Stene og Smykker, Lovforslaget om Ølskatten og endelig Lovforslaget om Tillægsafgift paa Spiritus. Det ene af disse Lovforslag, det om midlertidig Forhøjelse og Udvidelse af Ølskatten, blev ikke fremsat i denne Skikkelse af Finansministeren, men under Behandlingen i Folketinget har jeg ment at burde gaa bort fra den foreslaede Affattelse. Jeg skal senere komme tilbage hertil. I Lovforslaget om midlertidig Tillægsafgift paa Vin foreligger der den Forskel fra den gældende Lov, at der gøres en anden Beregningsmaade gældende. Medens Tillægsafgiften paa Vin i den gældende Lov beregnedes ud fra den Pris, der opnaaedes ved Detailsalg i September 1917, har man ment det nødvendigt nu at gaa bort fra denne Bestemmelse, ogsaa af den Grund, at det ikke er muligt mere ved Indførsel af Vin at beregne, hvad denne Detailpris har været. I Stedet derfor fastsættes det, at man skal gaa ud fra den Pris, som er Indkøbsprisen med alle ved Hjemtagelsen paaløbne Omkostninger, og dertil lægge 50 pCt. Den Bestemmelse, som findes i den nugældende Lov med Hensyn til den billige Vin, at der kun skal beregnes den halve Afgift, skal ogsaa gælde, hvis dette Lovforslag ophøjes til Lov, og endvidere er der indsat en Bestemmelse om, at der af Vin til en Pris af mellem 2 og 3 Kr. ikke skal betales det nævnte Tillæg af 50 pCt. Der er altsaa en Forskel i Beregningsmaaden, som for de dyre Vines Vedkommende giver en noget større Afgift end den nugældende. Men det maa siges, at der tages meget høje Priser for Vin i Øjeblikket, og det synes, som om Publikum ikke er uvilligt til at betale dem. Der tjenes ogsaa meget store Beløb ved Vinsalg, og endelig er i Øjeblikket Afgiften paa Spiritus og dermed ogsaa paa Spiritusprisen meget høj.

Det næste, jeg skal nævne, er Lovfor-